

“Από τα περιτυλίγματα, στην ουσία, από το φαίνεσθαι στο είναι”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Περιστερίου](#)

Με αφορμή την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, το μέσον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Κλήμης απέστειλε Εγκύκλιο όπου αναφέρει μεταξύ άλλων: “δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, τούτες τις μέρες που δοκιμάζεται ολόκληρος ο πλανήτης από τον άορατο εχθρό, από τον φοβερό λοιμό του κορωνοϊού. Πρέπει όλοι μας στο μέγιστο βαθμό ευθύνης να εμποδίσουμε την εξάπλωσή του, να προφυλάξουμε τους αδελφούς μας και να προφυλαχθούμε και ‘μείς οι ίδιοι’”.

“Όμως, τώρα καταλαβαίνουμε ότι έπρεπε να τα στερηθούμε όλα αυτά, τα περιτυλίγματα για να ζήσουμε την ουσία. Να βρούμε τον εαυτό μας μέσα στη ησυχία και την προσευχή, στο προσευχητάρι του σπιτιού μας” συμπεραίνει ο Σεβασμιώτατος στην Εγκύκλιό του και καταλήγει με μια προτροπή προς τους χριστιανούς: **“Να βρίσκουμε στο ελάχιστο, το μέγιστο, στηριζόμενοι στη θέρμη της κενωτικής αγάπης του Εσταυρωμένου που αποθανατίζει το εφήμερο”**.

Ακολουθεί η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Άγαπητοί Πατέρες καί εύλογημένοι Χριστιανοί τοῦ πληρώματος τῆς ἱερᾶς

Μητροπόλεως Περιστερίου,

Φθάσαμε στό μέσον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, σήμερα Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καί ἡ Ἀγία μας ἐκκλησία προβάλλει τόν Τίμιον Σταυρόν γιά προσκύνηση πρός ἐνίσχυση καί συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνα γιά τό ὑπόλοιπο αὐτῆς τῆς καταλυτικῆς περιόδου, ἡ ὁποία διακρίνεται κυρίως γιά τόν Σταυροαναστάσιμο χαρακτήρα της, καί εὐλαβικά τά χεῖλη μας ψάλλουν: “Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα καί τήν Ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν”.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, ἐπειδή πρέπει ὅλοι μας νά τηρήσουμε τά μέτρα, τά ὁποῖα ἔχουν ληφθεῖ κατά τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ φοβεροῦ ἰοῦ (COVID-19) καί ὡς ἐκ τούτου ΜΕΝΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ἐπικοινωνοῦν μαζί σας, μέ πατρική ἀγάπη, ἀλλά καί μέ πόνο ψυχῆς, γιατί δέν μποροῦμε νά συναχθοῦμε “ἐπὶ τῷ αὐτῷ”, στίς Ἐκκλησίες μας καί νά τελέσουμε τό μέγα Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας, ὥστε νά γίνουμε κοινωνοί καί μέτοχοι τοῦ Παναγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅμως δέν μπορεῖ νά γίνη διαφορετικά, τοῦτες τίς μέρες πού δοκιμάζεται ὁλόκληρος ὁ πλανήτης ἀπό τόν ἀόρατο ἐχθρό, ἀπό τόν φοβερό λοιμό τοῦ Κοροναϊοῦ. Πρέπει ὅλοι μας στό μέγιστο βαθμό εὐθύνης νά ἐμποδίσουμε τήν ἐξάπλωσή του, νά προφυλάξουμε τούς ἀδελφούς μας καί νά προφυλαχθοῦμε καί ‘μεῖς οἱ ἴδιοι.

Ὁ Χριστός μας, χάριν τῆς ἀγάπης Του γιά ‘μᾶς, ἐκένωσε ἑαυτόν, θυσιάστηκε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ “δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν”. Ὁ Κύριος τῆς δόξης, “δι’ οὗ καί ἐν ᾧ τά πάντα” δέχεται τήν ἔσχατη ταπείνωση καί πολιτεύεται διὰ τῆς τελείας ὑπακοῆς “ἄχρι Σταυροῦ”. Ἐμεῖς διὰ τήν ἀγάπην τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐλαχίστων τοῦ Κυρίου μας καί ἰδικῶν μας ἀδελφῶν δέν μποροῦμε νά ταπεινωθοῦμε; Δυστυχῶς πολλές φορές ὄχι. Ἀρνούμενοι νά σηκώσουμε τόν Σταυρόν μας. Ἀλλά ὁ Κύριός μας, μᾶς τό ὑπενθύμισε τόσο ξεκάθαρα σήμερα: “Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοι”. Χωρίς γογγυσμό, ἀλλά μέ ὑπομονή καί πίστη στή δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἅς ἄρουμε καί ‘μεῖς τοῦτες τίς ἡμέρες τόν δικό μας σταυρό καθώς, πορευόμαστε πρός τόν Γολγοθᾶ. Ὅμως νά μήν λησμονοῦμε πῶς μετά τόν Γολγοθᾶ ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάσταση. Πρῶτα ἀκούγεται τό “ἄρον, ἄρον Σταύρωσον Αὐτόν” καί μετά ὁ μοναδικός ὕμνος πού ἀκούστηκε ποτέ τό “ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ” γιατί “ὁ θάνατος τεθανάτωται”.

Πατέρες καί ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός δέν κατέβηκε ἀπό τόν Σταυρό ζωντανός, ὅπως προκλητικά τοῦ ζητοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι, γιά νά δοῦν καί νά πιστέψουν. Δέν ἤλθε γιά νά κάνει ὑπερφυσικά γεγονότα καί φαινόμενα γιά νά μᾶς ἐντυπωσιάσει. Κατέβηκε ἀπό τόν Σταυρό νεκρός· καί νίκησε διὰ τοῦ θανάτου τόν θάνατον. Ἐδῶ βρίσκεται τό μοναδικό μεγαλεῖο τῆς χάριτος καί τῆς δυνάμεώς Του.

Ἄς ἀφήσουμε λοιπόν καί ‘μεῖς τοῦτες τίς δύσκολες μέρες τά φαινόμενα τῆς ὑπερβολῆς· ἄς ἀφήσουμε στήν ἄκρη τό “φαίνεσθαι” πού τόσο ἐπικίνδυνα ἐλλοχεύει μέσα μας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἄκρατης προβολῆς μας. Στά προηγούμενα χρόνια, τέτοιες μέρες, καθώς πορευόμεθα πρὸς τό Πάσχα, κάναμε σχέδια πῶς θά στολίσουμε τό Ἱερό Κουβούκλιο τοῦ Ἐπιταφίου μας γιὰ νά ξεχωρίζει, ἢ πόσες λαμπάδες θά παραγγείλουμε, καθώς καί τόσες ἄλλες ὑπερβολικὲς ἐνέργειες, προγραμματισμό γιὰ διακοπὲς καί ταξίδια σέ κάποιο ὁμορφο μέρος καί τόσα ἄλλα.

Ὅμως, τώρα καταλαβαίνουμε ὅτι ἔπρεπε νά τά στερηθοῦμε ὅλα αὐτά, τά περιτυλίγματα γιὰ νά ζήσουμε τὴν οὐσία. Νά βροῦμε τὸν ἑαυτό μας μέσα στή ἡσυχία καί τὴν προσευχή, στὸ προσευχητάρι τοῦ σπιτιοῦ μας. Καί πιστεύω ὅτι ὅλοι ἐφαρμόζετε τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν ὁποία καί σᾶς γνωστοποίησα διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 220/17.3.2020 ἡμετέρου Ἐγκυκλίου Σημειώματος, νά προσευχόμαστε ὅλοι κάθε βράδυ 10.00μ.μ. μέ 10.15μ.μ.:

α) ὑπὲρ ὑγείας καί ἀναρρώσεως τῶν προσβληθέντων καί ἀσθενούντων ὑπὸ τοῦ ἰοῦ, ἀδελφῶν μας,

β) ὑπὲρ ἐνισχύσεως καί ὑγείας τῶν ἱατρῶν μας, τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ καί ὅλων τῶν ἐργαζομένων στά νοσηλευτικὰ ἱδρύματα τῆς χώρας μας, καί

γ) ὑπὲρ τοῦ εὐαγοῦς Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐλογημένου πληρώματος τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοί μου, ὁ Ἐσταυρωμένος Χριστός δέν κατακρίνει οὔτε ἀποπαίρνει· βοηθᾷ τὸν ἀσθενῆ καί θεραπεύει τὸν ἄρρωστο. “Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καί λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει”. Ἀκουμπᾷ στὸν πόνο μας καί στή δοκιμασία μας. Ἦψατο τοῦ λεπροῦ καί ἐκαθαρίσθη. Ἦψατο τῆς σοροῦ τοῦ νεκροῦ καί ἀνέστη ὁ υἱὸς τῆς χήρας τῆς Ναὶν. “Καί πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ’ αὐτοῦ ἐξήρχετο καί ἴατο πάντας”. Ναί, ὁ Χριστός μας εἶναι ὁ ἱατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός θά μᾶς ἐλαφρύνει τὸν Σταυρό τῆς δοκιμασίας πού ζοῦμε τοῦτες τίς Ἁγίες μέρες, ὥστε μέ ταπείνωση καί κένωση νά πορευθοῦμε ὅλοι μαζί πρὸς τό Ἅγιον Πάσχα.

Τέλος, ἀδελφοί μου, ἐπιθυμῶ νά σᾶς εὐχαριστήσω ἀπὸ τά βάθη τῆς καρδιᾶς μου, διὰ τὴν ἀγάπην καί τὸν σεβασμὸν πού ἐκδηλώσατε στὸν Ἐπίσκοπό σας ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετείῳ τῆς εἰς Μητροπολίτην Περιστερίου ἐκλογῆς μου. Δέν ἔχω ἄλλον τρόπον νά σᾶς ἐκφράσω τὴν πατρικὴ μου ἀγάπη, παρὰ μόνον μέσω τῆς προσευχῆς μου γιὰ ὅλους σας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς συνάγει ὅλους, ἔστω καί πρὸς καιρὸν δέν συμμετέχουμε “ἐν Ἐκκλησίαις”, στοὺς Ἱερούς Ναοὺς μας. Μέ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου καί τὴ θέωση τοῦ προσλήμματος ὅλοι γίναμε ἀδελφοί μεταξύ μας.

Νά ζοῦμε αὐτή τήν πραγματικότητα καί νά προσεύχεσθαι καί 'σεῖς γιά τόν Ἐπίσκοπό σας, ὅπως καί 'γώ πράττω γιά ὅλους σας. Νά γίνουμε συν-Κηρυναῖοι ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλον.

Πατέρες, ἀδελφοί καί παιδιά μου. Εὔχομαι καί προσεύχομαι νά δεχόμεθα μέ εὐγνώμονα καρδιά τά πάντα. Νά βρίσκουμε στό ἐλάχιστο, τό μέγιστο, στηριζόμενοι στή θερμή τῆς κενωτικῆς ἀγάπης τοῦ Ἐσταυρωμένου πού ἀποθανατίζει τό ἐφῆμερο.

**Εὐλογημένο τό υπόλοιπον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί Καλή
Ἀνάσταση!**

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ